

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 11.4.2011
COM(2011) 175 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

**για την εφαρμογή, από το 2007, της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου, της 13ης
Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης
μεταξύ των κρατών μελών**

{SEC(2011) 430 τελικό}

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
2.	ΙΣΤΟΡΙΚΟ	4
3.	ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟ 2007	5
4.	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΠΤΩΝ Η ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ	6
5.	ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ.....	8
6.	ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΕΡΓΟ	10
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 — Στατιστικά δεδομένα σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης		13

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έχουν παρέλθει περισσότερα από επτά έτη από τότε που η απόφαση-πλαίσιο της 13^{ης} Ιουνίου 2002 σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών¹ (στο εξής «η απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου») τέθηκε σε ισχύ την 1^η Ιανουαρίου 2004. Οι διαθέσιμες στατιστικές που συγκεντρώθηκαν για τα έτη μεταξύ 2005 και 2009² (βλέπε παράρτημα 1) καταγράφουν την έκδοση 54689 ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης και την εκτέλεση 11630 ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ποσοστό από 51% έως 62% των καταζητούμενων προσώπων συναίνεσαν στην παράδοσή τους, κατά μέσο όρο σε διάστημα από 14 έως 17 ημέρες. Ο μέσος χρόνος παράδοσης για αυτούς που δεν συναίνεσαν ανήλθε σε 48 ημέρες. Αυτό αποτελεί σημαντική πρόοδο σε σχέση με την κατάσταση που επικρατούσε πριν από την καθιέρωση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, όπου η έκδοση καταζητούμενων προσώπων προϋπέθετε κατά μέσο όρο ένα έτος και ενίσχυσε αναμφίβολα την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων στο εσωτερικό της ΕΕ παρέχοντας έναν πιο αποτελεσματικό μηχανισμό χάρη στον οποίο εξασφαλίζεται ότι το άνοιγμα των συνόρων δεν αποβαίνει εις όφελος εκείνων που επιδιώκουν να ξεφύγουν από τη δικαιοσύνη.

Παρά ταύτα, τα προηγούμενα επτά έτη απέδειξαν εξίσου ότι, παρά τη λειτουργική επιτυχία του, το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης απέχει από το να είναι τέλειο. Τα κράτη μέλη, οι ευρωβουλευτές και οι βουλευτές των κρατών μελών, οι ομάδες που προέρχονται από την κοινωνία των πολιτών και οι πολίτες έχουν εκφράσει ορισμένους προβληματισμούς σε σχέση με τη λειτουργία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και ειδικότερα με τα αποτελέσματά του από την άποψη των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Υπάρχουν επίσης ελλείψεις στον τρόπο με τον οποίο ορισμένα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου.

Από τον Δεκέμβριο του 2009, ως αποτέλεσμα της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας και του νομικά δεσμευτικού χαρακτήρα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, οι διατάξεις της Συνθήκης της Λισσαβώνας που διέπουν τις νομοθετικές πράξεις στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας έχουν μεταβάλει το πλαίσιο εντός του οποίου λειτουργεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Σύμφωνα με τη Συνθήκη, κάθε φορά που τροποποιείται κάποια προηγούμενη της Συνθήκης της Λισσαβώνας πράξη, όπως η απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου, ισχύει, όσον αφορά το τροποποιημένο μέτρο, η εξουσία της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία παράβασης και η δικαιοδοσία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Σε κάθε περίπτωση, αυτές οι εξουσίες θα ισχύουν μετά την 1^η Δεκεμβρίου 2014, μετά το πέρας της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται από τη Συνθήκη. Επιπλέον, οποιαδήποτε τροποποίηση της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου θα συνεπάγεται την εφαρμογή των νέων κανόνων που εισήχθησαν από τη Συνθήκη της Λισσαβώνας όσον αφορά τη θέσπιση νομοθετικών μέτρων στο συγκεκριμένο τομέα. Αυτοί οι

¹ ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1.

² Συμβούλιο 9005/5/06 COPEN 52· 11371/5/07 COPEN 106· 10330/2/08 COPEN 116· 9743/4/09 COPEN 87· 7551/7/10 COPEN 64.

κανόνες συμπεριλαμβάνουν τη συναπόφαση μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και τη δυνατότητα μη συμμετοχής ορισμένων κρατών μελών³.

Ένα ακόμα σημαντικό αποτέλεσμα της Συνθήκης της Λισσαβόνας είναι το γεγονός ότι καθιστά τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁴ νομικά δεσμευτικό⁵. Επιπλέον, η ΕΕ θα προσχωρήσει ως οντότητα στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων⁶. Η Επιτροπή υιοθέτησε πρόσφατα στρατηγική για να εξασφαλίσει το σεβασμό του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁷, η οποία θα κατευθύνει την προσέγγισή της όσον αφορά όλες τις νέες και υφιστάμενες νομοθετικές και μη πρωτοβουλίες (συμπεριλαμβανομένου του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης) καθώς και την προσέγγιση των κρατών μελών όσον αφορά την υλοποίηση ή την εφαρμογή της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου.

2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Η παρούσα τρίτη έκθεση και το συνοδευτικό υπηρεσιακό έγγραφο στηρίζονται σε διάφορες πηγές, όπως οι προηγούμενες εκθέσεις της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 34 της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου του 2006⁸ και του 2007⁹, η τελική έκθεση και οι συστάσεις του τέταρτου γύρου αμοιβαίων αξιολογήσεων που πραγματοποιήθηκαν από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής «συστάσεις του Συμβουλίου»)¹⁰ και εγκρίθηκαν από αυτό το τελευταίο τον Ιούνιο του 2010¹¹, το αποτέλεσμα μιας συνάντησης εμπειρογνομόνων της 5^{ης} Νοεμβρίου 2009, οι απαντήσεις των κρατών μελών στα αιτήματα ενημερωμένων πληροφοριών που απηύθυνε η Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 2009 και 25 Ιουνίου 2010 και, κατά περίπτωση, η ισχύουσα νομολογία. Οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν από τα κράτη μέλη διέφεραν από άποψη περιεχομένου και ποιότητας, καθιστώντας δυσχερέστερη την πλήρως εμπεριστατωμένη ανάλυση και σύγκριση για όλα τα κράτη μέλη¹².

Το συνοδευτικό υπηρεσιακό έγγραφο περιλαμβάνει πολλές πληροφορίες σχετικά με την σημερινή κατάσταση σε ό,τι αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Αυτό θα βοηθήσει, εν γένει, τους επαγγελματίες καθώς και τα κράτη μέλη να προβούν στην παρακολούθηση της σειράς αξιολογήσεων από ομοτίμους μέχρι τα τέλη Ιουνίου 2011, όπως συμφωνήθηκε από το Συμβούλιο¹³. Το Μέρος I του εγγράφου εργασίας

³ Σύμφωνα με τα πρωτόκολλα 21 και 22 της συνθήκης της Λισαβόνας το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ιρλανδία και η Δανία δεν συμμετέχουν στη θέσπιση μέτρων στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία έχουν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν στη θέσπιση ενός μέτρου.

⁴ ΕΕ C364 της 18.12.2000, σ. 1.

⁵ Άρθρο 6 παράγραφος 1 ΣΕΕ.

⁶ Άρθρο 6 παράγραφος 3 ΣΕΕ.

⁷ COM(2010) 573 τελικό της 19.10.2010.

⁸ COM(2005) 63 και SEC(2005) 267 της 23.2.2005, που αναθεωρήθηκε από το COM(2006) 8 και το SEC(2006) 79 της 24.1.2006.

⁹ COM(2007)407 και SEC(2007) 979 της 12.7.2007.

¹⁰ Συμβούλιο 8302/4/09 COPEN 68· 7361/10 COPEN 59· 8465/2/10 COPEN 95.

¹¹ Συμβούλιο 10630/1/10 Presses 161 σ. 33.

¹² Σε απάντηση των αιτημάτων της πληροφόρησης το 2009 και 2010, η Επιτροπή έλαβε ελάχιστες πληροφορίες ή και καθόλου από την Κύπρο, τη Μάλτα και το Ηνωμένο Βασίλειο.

¹³ Συμβούλιο 10630/1/10 Presse 161 σ. 33 και 8302/4/09 COPEN 68 σ. 23 — Σύσταση 20.

περιλαμβάνει σύντομη περιγραφική ανάλυση σχετικά με τα κράτη μέλη που έχουν τροποποιήσει τη νομοθεσία τους από τον Απρίλιο του 2007. Το Μέρος II παρουσιάζει τις τρέχουσες θέσεις των κρατών μελών σε σχέση με τις συστάσεις του Συμβουλίου. Το Μέρος III παρέχει λεπτομέρειες για διάφορες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ που τροποποιούν ή συμπληρώνουν την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Τα Μέρη IV και V περιλαμβάνουν ορισμένες τρέχουσες πληροφορίες σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και την Eurojust, αντιστοίχως. Το Μέρος VI εκθέτει τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Το Μέρος VII προσδιορίζει τους αριθμούς αναφοράς των επιμέρους εκθέσεων αξιολόγησης των κρατών μελών που καταρτίζονται από το Συμβούλιο και το Μέρος VIII περιλαμβάνει πίνακες για κάθε κράτος μέλος οι οποίοι παρέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες:

- τις συστάσεις που περιλαμβάνονται στις επιμέρους εκθέσεις αξιολόγησης του Συμβουλίου και τις απαντήσεις των κρατών μελών, εφόσον έχουν κοινοποιηθεί γενικές πληροφορίες για την εφαρμογή της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου σε κάθε κράτος μέλος, με αναφορά στα θέματα που τίγονται στις συστάσεις του Συμβουλίου.
- τις παρατηρήσεις που διατυπώνονται στην έκθεση εφαρμογής της Επιτροπής του 2007 και τις απαντήσεις των κρατών μελών, εφόσον έχουν κοινοποιηθεί.

Το Μέρος IX περιλαμβάνει ορισμένα περαιτέρω στατιστικά στοιχεία υπό μορφή διαγράμματος.

3. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΑΠΟ ΤΗΝ 1^η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2007

Οι απαντήσεις τις οποίες έλαβε η Επιτροπή στις αιτήσεις της για την παροχή πληροφοριών από τα κράτη μέλη προσδιορίζουν ότι δεκατέσσερα κράτη μέλη (ΑΤ, ΒΓ, CZ¹⁴, ΕΕ, FR, ΗΥ, ΙΕ, ΛΒ, ΛΤ, ΠΛ ΠΤ, ΡΟ, SK και ΣΙ) έχουν τροποποιήσει τις νομοθεσίες τους εφαρμογής. Η Επιτροπή αναγνωρίζει και επιδοκιμάζει το γεγονός ότι πολλές από τις τροποποιήσεις λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Ένα κράτος μέλος (LU) τροποποίησε ένα άρθρο των νομοθετικών πράξεων μεταφοράς το 2010 και εξετάζεται επί του παρόντος από το κοινοβούλιο νομοθετική πρόταση που λαμβάνει υπόψη πολλές συστάσεις. Όπως προκύπτει από τους πίνακες του Μέρους VIII του εγγράφου εργασίας, το εύρος της βελτίωσης ποικίλλει σημαντικά από το ένα κράτος στο άλλο και δεν αντικατοπτρίζονται όλες οι συστάσεις στο γράμμα του νόμου.

Δώδεκα κράτη μέλη (BE, CY¹⁵, DK, DE, EL, ES, FI, IT, MT, NL, SE, UK) δεν έχουν τροποποιήσει τη σχετική νομοθεσία τους, παρά τις συστάσεις που διατυπώθηκαν προς αυτήν την κατεύθυνση σε προηγούμενες εκθέσεις του

¹⁴ Περαιτέρω νομοθετικές τροποποιήσεις ενδέχεται να βρεθούν υπό προετοιμασία τώρα στην Τσεχική Δημοκρατία..

¹⁵ Οι τελευταίες πληροφορίες που ελήφθησαν από την Κύπρο τον Αύγουστο 2009 ήταν ότι έχει προταθεί νέα νομοθεσία.

Συμβουλίου και της Επιτροπής. Αυτό είναι ακόμα πιο λυπηρό στην περίπτωση κρατών μελών που είχαν ρητά κληθεί στην έκθεση της Επιτροπής του 2007 να καταβάλουν προσπάθεια για να συμμορφωθούν πλήρως με την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου (CY, DK, IT, MT, NL, UK).

Για εκείνα τα κράτη μέλη στα οποία θεσπίστηκε νέα νομοθεσία, παρέχεται σύντομη περιγραφική ανάλυση των τροποποιήσεων στο Μέρος I του εγγράφου εργασίας που συνοδεύει την παρούσα έκθεση. Η γενική θέση όλων των κρατών μελών εκτίθεται λεπτομερώς στους πίνακες του Μέρους VIII του εγγράφου εργασίας.

Ορισμένες συστάσεις απαιτούσαν πρακτικά μέτρα μάλλον παρά νομοθετικές διατάξεις, και η Επιτροπή αναγνωρίζει την εργασία που έχουν επιτελέσει τα κράτη μέλη προκειμένου να απλουστεύσουν τα συστήματά τους σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, να παράσχουν κατάρτιση, ενημέρωση και να διορίσουν σημεία επαφής. Εντούτοις, η συνεκτική εφαρμογή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και η αμοιβαία εμπιστοσύνη που είναι ζωτικής σημασίας για τη λειτουργία του εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη σύμφωνη με την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου εφαρμογή του. Οι τρέχουσες ανεπάρκειες της μεταφοράς σε σχέση με κάθε κράτος μέλος παρουσιάζονται σε προσιτή μορφή στο έγγραφο εργασίας που συνοδεύει την παρούσα έκθεση. Η Επιτροπή ελπίζει ότι αυτό θα αποτελέσει εργαλείο για τα εν λόγω κράτη μέλη προκειμένου να καταστήσουν σύμφωνη με την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου τη νομοθεσία τους που θέτει σε εφαρμογή το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

4. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΚΑΙ Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΠΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Η Επιτροπή, παρά το γεγονός ότι εκφράζει την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αποτελεί επιτυχές μέσο αμοιβαίας αναγνώρισης στην πράξη, έχει εξίσου επίγνωση ότι το εν λόγω μέσο συνεχίζει να παρουσιάζει ατέλειες, κυρίως όσον αφορά την εφαρμογή του σε εθνικό επίπεδο. Η Επιτροπή δέχθηκε παρατηρήσεις προερχόμενες από ευρωβουλευτές και βουλευτές των κρατών μελών, δικηγόρους υπεράσπισης, πολίτες και φορείς της κοινωνίας των πολιτών, που τονίζουν πολλά προβλήματα όσον αφορά τη λειτουργία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται η απουσία δικαιώματος νομικής εκπροσώπησης στο κράτος έκδοσης κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας παράδοσης στο κράτος εκτέλεσης, οι συνθήκες κράτησης σε ορισμένα κράτη μέλη που ενίοτε συνδυάζονται με μακρές περιόδους προσωρινής κράτησης για τους παραδοθέντες καθώς και η μη ομοιόμορφη εφαρμογή ενός ελέγχου της αναλογικότητας από τα κράτη έκδοσης του εντάλματος, γεγονός που οδηγεί, σε περίπτωση που το κράτος εκτέλεσης δεν πραγματοποιεί το συγκεκριμένο έλεγχο, στην υποχρέωση εκτέλεσης αιτημάτων παράδοσης για ήσσονος σημασίας αδικήματα.

Σύμφωνα με τα ζητήματα που εθίγησαν σε σχέση με τη λειτουργία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, φαίνεται ότι, παρά το γεγονός ότι η νομοθεσία και οι ποινικές διαδικασίες όλων των κρατών μελών υπόκεινται στους κανόνες του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, υφίστανται συχνά αμφιβολίες ως προς την ομοιογένεια των κανόνων στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ενώ ένα άτομο μπορεί πράγματι να απευθυνθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων για να επικαλεστεί δικαιώματα που απορρέουν από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αυτό μπορεί να γίνει μόνον εφόσον έχει υπάρξει εικαζόμενη παράβαση και έχουν εξαντληθεί όλα τα εθνικά νομικά ένδικα μέσα. Αποδεικνύεται ότι η εν λόγω διαδικασία δεν έχει επιτρέψει να κατοχυρωθεί αποτελεσματικά ότι τα κράτη που έχουν υπογράψει συμμορφώνονται με τα πρότυπα που αυτή προβλέπει. Η συγκεκριμένη κατάσταση έχει τροφοδοτήσει τις τρέχουσες εργασίες της Επιτροπής για την εφαρμογή του οδικού χάρτη¹⁶ με στόχο να ενισχυθούν τα δικονομικά δικαιώματα των υπόπτων ή κατηγορουμένων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Αυτός ο οδικός χάρτης, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 30 Νοεμβρίου 2009, αναγνωρίζει στην αιτιολογική σκέψη 10 ότι «σημειώθηκε σημαντική πρόοδος στον τομέα της δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας σχετικά με μέτρα τα οποία διευκολύνουν την άσκηση ποινικής δίωξης. Είναι πλέον καιρός να αναληφθεί δράση ώστε να βελτιωθεί η ισορροπία ανάμεσα στα μέτρα αυτά και στην προστασία των ατομικών δικονομικών δικαιωμάτων». Ο οδικός χάρτης, ενώ διατηρεί την δυνατότητα να προστεθούν και άλλα δικαιώματα, προσδιορίζει τα ακόλουθα έξι μέτρα προτεραιότητας:

- το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση·
- το δικαίωμα σε ενημέρωση σχετικά με δικαιώματα (έγγραφο δικαιωμάτων)·
- το δικαίωμα παροχής νομικών συμβουλών πριν από και κατά τη δίκη·
- το δικαίωμα του κρατούμενου να επικοινωνεί με τα μέλη της οικογενείας του, τους εργοδότες και τις προξενικές αρχές·
- την προστασία των ευάλωτων υπόπτων·
- Πράσινη Βίβλος για την προδικαστική κράτηση.

Το πρώτο μέτρο, μια οδηγία για το δικαίωμα διερμηνείας και μετάφρασης στις ποινικές διαδικασίες, εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τον Οκτώβριο του 2010¹⁷. Το δεύτερο μέτρο¹⁸ ευρίσκεται επί του παρόντος υπό συζήτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και, όσον αφορά τα υπόλοιπα μέτρα, έχουν αναληφθεί προπαρασκευαστικές δραστηριότητες από την Επιτροπή. Η εξέταση του δικαιώματος παροχής νομικών συμβουλών θα συμπεριλάβει το ζήτημα της εκπροσώπησης των καταζητούμενων προσώπων στα κράτη εκτέλεσης και έκδοσης κατά τη διάρκεια διαδικασιών παράδοσης. Οι ήδη προταθείσες οδηγίες περιλαμβάνουν άρθρα που εφαρμόζουν ρητά αυτά τα δικαιώματα σε υποθέσεις σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Η οδηγία για το δικαίωμα πληροφόρησης κατά τις ποινικές διαδικασίες προτείνει επίσης ένα υπόδειγμα εγγράφου δικαιωμάτων ειδικά για υποθέσεις σχετικές με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Ορισμένες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχουν υπογραμμίσει τις ελλείψεις που διαπιστώνονται σε ορισμένες φυλακές στο

---

¹⁶ Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, ΕΕ C 295 της 4.12.2009, σ. 1.

¹⁷ Οδηγία 2010/64/ΕΕ — ΕΕ L 280 της 26/10/2010.

¹⁸ COM(2010) 392 τελικό της 20.7.2010.

εσωτερικό της ΕΕ¹⁹. Το Δικαστήριο απεφάνθη ότι απαράδεκτες συνθήκες κράτησης (οι οποίες πρέπει να παρουσιάζουν ένα ελάχιστο επίπεδο σοβαρότητας) μπορούν να συνιστούν παραβίαση του άρθρου 3της ευρωπαϊκής σύμβασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ακόμη και όταν δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι υπήρξε πρόθεση εξευτελισμού ή μείωσης του κρατουμένου. Είναι σαφές ότι η απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης (η οποία προβλέπει στο άρθρο 1 παράγραφος 3 ότι τα κράτη μέλη πρέπει να σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις νομικές αρχές, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 3 της ευρωπαϊκής σύμβασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων) δεν επιβάλλει την παράδοση όταν μια δικαστική αρχή εκτέλεσης θεωρεί, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης, ότι μια τέτοια παράδοση θα κατέληγε σε παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του καταζητούμενου, λόγω απαράδεκτων συνθηκών κράτησης.

Ένα περαιτέρω ζήτημα σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έγκειται στο ότι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν κατοικούν μόνιμως στο κράτος μέλος στο οποίο είναι ύποπτοι για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος τίθενται συχνά σε προσωρινή κράτηση, κυρίως λόγω της έλλειψης κοινωνικών δεσμών και του κινδύνου φυγής. Στις 23 Οκτωβρίου 2009, το Συμβούλιο εξέδωσε την «απόφαση-πλαίσιο 2009/829/ΔΕΥ του Συμβουλίου²⁰ σχετικά με την εφαρμογή, μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις περί μέτρων επιτήρησης εναλλακτικά προς την προσωρινή κράτηση»²¹. Η συγκεκριμένη απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου εισάγει τη δυνατότητα μεταφοράς ενός μη στερητικού της ελευθερίας μέτρου επιτήρησης από το κράτος μέλος στο οποίο ο μη κάτοικος είναι ύποπτος για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος σε εκείνο το κράτος μέλος στο οποίο συνήθως διαμένει. Αυτό θα δώσει τη δυνατότητα στον ύποπτο να υποβληθεί σε μέτρο επιτήρησης στο κανονικό του περιβάλλον μέχρι να διεξαχθεί δίκη στο αλλοδαπό κράτος μέλος.

5. ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

Η εμπιστοσύνη στην εφαρμογή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης υπονομεύθηκε από τη συστηματική έκδοση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης με σκοπό την παράδοση καταζητούμενων για αδικήματα συχνά ήσσονος σημασίας. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, οι συζητήσεις που ξεκίνησαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου με αφετηρία τα συμπεράσματα των αξιολογήσεων των κρατών μελών²² αποδεικνύουν ότι υπάρχει γενική συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών ως προς το ότι είναι απαραίτητο να υπάρχει έλεγχος της αναλογικότητας για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να εκδίδονται ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης για αδικήματα τα οποία, παρά το γεγονός ότι υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 1²³

¹⁹ Βλ. μεταξύ άλλων τις αποφάσεις στις υποθέσεις *Peers κατά Ελλάδας* (19 Απριλίου 2001), *Salejmanovic κατά Ιταλίας* (16 Ιουλίου 2009), *Orchowski κατά Πολωνίας* (22 Ιανουαρίου 2010).

²⁰ ΕΕ L 294 της 11.11.2009, σ. 20.

²¹ Ημερομηνία εφαρμογής η 1η Δεκεμβρίου 2012.

²² Συμβούλιο 8302/4/09 COPEN 68· 7361/10 COPEN 59· 8465/2/10 COPEN 95· 10630/1/10 Presses 161 σ. 33.

²³ Άρθρο 2 παράγραφος 1 *Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας διάρκειας τουλάχιστον 12 μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδικές διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.*

της απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, δεν είναι επαρκώς σοβαρά για να δικαιολογήσουν τα μέτρα και τη συνεργασία την οποία επιβάλλει η εκτέλεση ενός τέτοιου εντάλματος. Πολλά ζητήματα πρέπει να ληφθούν υπόψη πριν από την έκδοση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, κυρίως η βαρύτητα του αδικήματος, η διάρκεια της ποινής, η ύπαρξη εναλλακτικής προσέγγισης που θα ήταν λιγότερο επαχθής τόσο για τον καταζητούμενο όσο και για την αρχή εκτέλεσης και μια ανάλυση κόστους /οφέλους της εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Οι συνέπειες για την ελευθερία των καταζητούμενων είναι δυσανάλογες όταν τα ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης εκδίδονται σε υποθέσεις για τις οποίες η (προσωρινή) κράτηση θα θεωρείτο κανονικά μη ενδεδειγμένη. Επιπλέον, ένας υπερβολικός αριθμός αιτήσεων αυτού του είδους μπορεί να αποδειχθεί δαπανηρός για τα κράτη μέλη εκτέλεσης. Αυτό θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει σε κατάσταση σύμφωνα με την οποία οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης (και όχι οι αρχές έκδοσης του εντάλματος) θα είχαν την τάση να εφαρμόσουν ένα κριτήριο αναλογικότητας, εισάγοντας τοιουτοτρόπως ένα λόγο απόρριψης ο οποίος δεν είναι σύμφωνος με την απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου ή με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης στην οποία στηρίζεται το μέτρο.

Κατά την εφαρμογή των συστάσεων που περιλαμβάνονται στην τελική έκθεση για την τέταρτη σειρά αμοιβαίων αξιολογήσεων, το Συμβούλιο συμπεριέλαβε τροποποίηση του εγχειριδίου σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης όσον αφορά την αναλογικότητα²⁴. Αυτή η έκθεση εγκρίθηκε από το Συμβούλιο τον Ιούνιο του 2010²⁵. Το τροποποιηθέν εγχειρίδιο περιλαμβάνει τώρα όλους τους παράγοντες που πρέπει να αξιολογούνται όταν εκδίδεται ένα ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις πιθανές εναλλακτικές λύσεις που πρέπει να εξετάζονται πριν από την έκδοση αυτού του εντάλματος²⁶. Αν το τροποποιηθέν εγχειρίδιο τηρηθεί από τα κράτη μέλη, θα χρησιμεύσει ως συνεκτική βάση για την υλοποίηση ελέγχων αναλογικότητας. Η Επιτροπή υποστηρίζει αυτή την προσέγγιση και καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι επαγγελματίες χρησιμοποιούν το τροποποιημένο εγχειρίδιο (σε συνδυασμό με τις ενδεχόμενες δικές τους κανονιστικές διατάξεις) ως έγγραφο αναφοράς για την εφαρμογή του κριτηρίου της αναλογικότητας.

Η Επιτροπή είναι της άποψης ότι, λαμβάνοντας υπόψη τη γενική συμφωνία που επιτεύχθηκε στο πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με τα προτερήματα του ελέγχου αναλογικότητας και την απώλεια εμπιστοσύνης απέναντι στο σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ελλείψει εφαρμογής ενός τέτοιου κριτηρίου, είναι ουσιαστικής σημασίας να εφαρμόζουν όλα τα κράτη μέλη έναν έλεγχο αναλογικότητας, ακόμη και στα δικαστήρια στα οποία η δίωξη είναι υποχρεωτική. Η απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου αποτελεί εργαλείο το οποίο μπορούν να χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη όταν κρίνουν απαραίτητη την παρουσία ενός προσώπου στην επικράτειά τους για να ασκήσουν εναντίον του δίωξη ή να του επιβάλουν μέτρο στερητικό της ελευθερίας. Το εγχειρίδιο το οποίο εγκρίθηκε παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για την ομοιόμορφη εφαρμογή αυτού του εργαλείου. Το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου προβλέπει ότι «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις ...».

---

²⁴ Συμβούλιο 8436/2/10 COPEN σ. 3.

²⁵ Συμβούλιο 10630/1/10 PRESSE 161.

²⁶ Συμβούλιο 8302/4/09 COPEN 68 σ. 15· 7361/10 COPEN 59 σ. 4· 8436/2/10 COPEN σ. 3.

Ακριβώς μέσα σε αυτό το πλαίσιο διακριτικής ευχέρειας εξετάζονται και επιλύονται τα ζητήματα που αναφέρονται στο εγχειρίδιο (περιλαμβανομένης της εφαρμογής ενός ελέγχου αναλογικότητας). Για να εξασφαλιστεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη που είναι αναγκαία για τη μακροχρόνια λειτουργία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, οι δικαστικές αρχές όλων των κρατών μελών οφείλουν να τηρούν τις συμφωνίες που συνάπτονται στο συγκεκριμένο πλαίσιο διακριτικής ευχέρειας.

6. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟ ΕΡΓΟ

Η παρούσα έκθεση αποτελεί την ευκαιρία να γίνει απολογισμός της εφαρμογής και της λειτουργίας του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, το οποίο αποτελεί πράγματι ένα αποτελεσματικό και αποδοτικό σύστημα παράδοσης, απαραίτητο σε μια Ευρώπη χωρίς σύνορα. Οι πληροφορίες που συγκεντρώνονται με στόχο την κατάρτιση της έκθεσης αποδεικνύουν ότι, παρά το γεγονός ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αποτελεί ιδιαίτερα χρήσιμο εργαλείο για τα κράτη μέλη για την καταπολέμηση του εγκλήματος, μπορούν να υπάρξουν βελτιώσεις όσον αφορά τη μεταφορά και την εφαρμογή της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου. Η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ιδιαίτερα, πρέπει να διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στη λειτουργία του συστήματος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Πρέπει να αναληφθεί δράση στους ακόλουθους τομείς:

- **Μεταφορά:** τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν νομοθετικά μέτρα, όπου απαιτείται, για να δράσουν στους τομείς (οι οποίοι προσδιορίζονται λεπτομερώς στους πίνακες του Μέρους VIII του συνοδευτικού υπηρεσιακού εγγράφου) στους οποίους εθνική νομοθεσία εφαρμογής δεν είναι σύμφωνη με την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.
- **Θεμελιώδη δικαιώματα:** τα μέτρα που απορρέουν από τον οδικό χάρτη σχετικά με τα δικονομικά δικαιώματα των υπόπτων και κατηγορουμένων πρέπει να εγκριθούν και να τεθούν σε εφαρμογή για να κατοχυρωθεί η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και να ενισχυθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη, που είναι ουσιαστικής σημασίας για τη βιώσιμη λειτουργία των πράξεων αμοιβαίας αναγνώρισης, όπως η απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.
- **Αναλογικότητα:** οι δικαστικές αρχές πρέπει να χρησιμοποιούν το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μόνον εφόσον η αίτηση παράδοσης είναι ανάλογη, με γνώμονα όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, και πρέπει να εφαρμόζουν έλεγχο αναλογικότητας με ενιαίο τρόπο σε όλα τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι επαγγελματίες χρησιμοποιούν το τροποποιημένο εγχειρίδιο (πέραν των ενδεχόμενων δικών τους κανονιστικών διατάξεων) ως έγγραφο αναφοράς για την εφαρμογή του ελέγχου αναλογικότητας.
- **Κατάρτιση:** η ανακοίνωση της Επιτροπής για την ευρωπαϊκή δικαστική κατάρτιση, η οποία αναμένεται για το Σεπτέμβριο του 2011, στοχεύει να ανταποκριθεί στην ανάγκη ειδικής κατάρτισης των δικαστικών αρχών και των νομικών επαγγελματιών σχετικά με την εφαρμογή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και με τα νέα μέτρα που προορίζονται να ενισχύσουν τα δικονομικά δικαιώματα των υπόπτων και κατηγορουμένων. Η κατάρτιση των δικαστικών

αρχών είναι ουσιαστικής σημασίας για να κατοχυρωθεί η συνοχή σε τομείς όπως η εφαρμογή ελέγχου αναλογικότητας στο σύνολο των κρατών μελών. Η Επιτροπή σημειώνει ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο θα εγκαινιάσει ένα νέο ιστότοπο το 2011, ο οποίος θα αποτελέσει πολύτιμο εργαλείο για να εξασφαλιστεί ότι οι δικαστικές αρχές έχουν πρόσβαση στις δέουσες πληροφορίες σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

- **Εφαρμογή συμπληρωματικών πράξεων:** έχει επιτελεστεί σημαντική εργασία από το 2004 για τον εντοπισμό των προβλημάτων και τη βελτίωση του συστήματος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Έχουν θεσπιστεί τέσσερις αποφάσεις πλαίσια του Συμβουλίου (που εκτίθενται λεπτομερώς στο Μέρος III του υπηρεσιακού εγγράφου), οι οποίες αφορούν τη λειτουργία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Αυτά τα μέτρα αποτελούν την απάντηση στα ζητήματα που δημιουργούνται από τη μεταφορά της εκτέλεσης καταδικαστικών αποφάσεων, τις ερήμην αποφάσεις, τις συγκρούσεις διεθνούς δικαιοδοσίας και την αναγνώριση διαταγών επιτήρησης. Η ταχεία εφαρμογή τους από τα κράτη μέλη στο άμεσο μέλλον μπορεί να βελτιώσει περαιτέρω την πρακτική λειτουργία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης.
- **Στατιστικές:** διαθέτουμε τώρα στατιστικά δεδομένα για πολλά έτη με βάση τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο που καταρτίστηκε από την ομάδα εργασίας του Συμβουλίου «Συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις», τον Απρίλιο 2005²⁷. Μέχρι σήμερα, οι απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο έχουν συγκεντρωθεί και δημοσιευθεί για τα έτη 2005 έως 2009 συμπεριλαμβανομένου²⁸ (βλέπε το παράρτημα 1 της παρούσας έκθεσης και το Μέρος IX του εγγράφου εργασίας). Εντούτοις, τα διαθέσιμα στατιστικά δεδομένα για την ανάλυση παρουσιάζουν μεγάλες ελλείψεις και αυτό για πολλούς λόγους. Τα κράτη μέλη δεν έχουν όλα χορηγήσει δεδομένα με συστηματικό τρόπο και δεν διαθέτουν κοινό στατιστικό εργαλείο. Εξάλλου, οι απαντήσεις στο ετήσιο ερωτηματολόγιο του Συμβουλίου μπορούν να περιέχουν διαφορετικές ερμηνείες. Έχει επίσης αποδειχθεί ότι οι περιπτώσεις μη τήρησης των προβλεπόμενων προθεσμιών στην απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου δεν αναφέρονται όλες στην Eurojust, παρά την υποχρέωση αναφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 17 (βλέπε Μέρος V του εγγράφου εργασίας). Η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη να τηρούν την υποχρέωσή τους αναφοράς. Οι λεπτομερείς στατιστικές είναι ουσιαστικής σημασίας για να αξιολογούνται ορθά τόσο τα θετικά σημεία όσο και οι ελλείψεις του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Αποτελεί επιτακτική υποχρέωση των κρατών μελών να χορηγούν πλήρη στατιστικά δεδομένα, ιδιαίτερα για τα κράτη μέλη που δεν το έχουν πράξει μέχρι σήμερα. Η Επιτροπή θα λάβει όλα τα πιθανά μέτρα για να διορθώσει τα κενά του ερωτηματολογίου σχετικά με τις στατιστικές που αφορούν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και θα μελετήσει τα μέσα βελτίωσης της συλλογής στατιστικών.

Αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αποτελεί επιτυχία και ότι συνεχίζει να παρουσιάζει αδυναμίες, η Επιτροπή χαιρετίζει τις σημαντικές προσπάθειες που έχουν καταβληθεί για τη βελτίωση του συστήματος. Καινοτόμο και

²⁷

Συμβούλιο 8111/05 COPEN 75.

²⁸

Συμβούλιο 9005/5/06 COPEN 52· 11371/5/07 COPEN 106· 10330/2/08 COPEN 116· 9743/4/09 COPEN 87· 7551/7/10 COPEN 64.

δυναμικό μέσο, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης επιτρέπει στις δικαστικές αρχές, από την έναρξη ισχύος του το 2004, να διαθέτουν έναν προσιτό και αποτελεσματικό μηχανισμό για να κατοχυρώνουν ότι οι εγκληματίες δεν εκφεύγουν της δικαιοσύνης οπουδήποτε και αν ενδεχομένως κρύβονται στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, η λειτουργία του απαιτεί συνεχή στενή παρακολούθηση. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να ελέγχει τη λειτουργία αυτού του μέσου σε σχέση με τα σημεία που εξετάζονται στην παρούσα έκθεση και θα μελετήσει όλες τις πιθανές λύσεις, περιλαμβανομένης της θέσπισης νομοθεσίας, υπό το φως άλλων εμπειριών, λαμβάνοντας υπόψη το νέο πλαίσιο που δημιουργήθηκε με τη συνθήκη της Λισαβόνας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1 — Στατιστικά δεδομένα σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης

(βάσει δεδομένων από COPEN 52 REV 5 9005/5/06, COPEN 106 REV 5 11371/5/07, COPEN 116 REV 2 10330/2/08, COPEN 87 REV 4 9734/4/09 και COPEN 64 REV 4 7551/7/10)

Μέσος χρόνος των διαδικασιών παράδοσης

Σε περιπτώσεις που το συγκεκριμένο πρόσωπο συναίνεσε στην παράδοση (χρόνος μεταξύ της σύλληψης και της απόφασης παράδοσης του καταζητούμενου προσώπου), ο μέσος χρόνος παράδοσης ήταν:

2005: 14,7 ημέρες. **2006:** 14,2 ημέρες. **2007:** 17,1 ημέρες. **2008:** 16,5 ημέρες. **2009:** 16 ημέρες.

Σε περιπτώσεις που το πρόσωπο δεν συναίνεσε στην παράδοση (χρόνος μεταξύ της σύλληψης και της απόφασης παράδοσης του καταζητούμενου προσώπου) ο μέσος χρόνος παράδοσης ήταν:

2005: 47,2 ημέρες. **2006:** 51 ημέρες. **2007:** 42,8 ημέρες. **2008:** 51,7 ημέρες. **2009:** 48,6 ημέρες.

Ποσοστό «συναινετικών» παραδόσεων

Το ποσοστό των προσώπων που συναίνεσαν στην παράδοσή τους ανήλθε σε:

2005: 51%. **2006:** 53%. **2007:** 55%. **2008:** 62%. **2009:** 54%.

Ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης στα κράτη μέλη — Αριθμός εκδοθέντων ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης («εκδοθέντα») και αριθμός ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης που κατέληξαν στην πραγματική παράδοση του καταζητούμενου προσώπου («εκτελεσθέντα») από το έτος 2005 έως το έτος 2009

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	EL	ES	FR	IE	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	ΣΥΝΟΛΟ
<i>2005 εκδοθέντα</i>			4	64		38	38	519	1914	29	121	44	44	500	42	42	1	373	975	1448	200		81	56	86	144	131	6894
<i>2005 εκτελεσθέντα</i>			0	19		10	12	54	162	6	57	3	10	69	24	23	0	30	73	112	38		10	14	37	10	63	836
<i>2006 εκδοθέντα</i>			168	52		42	53	450	1552	43		20	65	538	35	115	4	325	391	2421	102		67	111	69	137	129	6889
<i>2006 εκτελεσθέντα</i>			125	19		15	4	62	237	20		2	14	57	22	55	3	47	67	235	52		14	23	37	27	86	1223
<i>2007 εκδοθέντα</i>			435		1785	31	83	588	1028	35		20	97	316	44	373	3	403	495	3473	117	856	54	208	84	170	185	10883
<i>2007 εκτελεσθέντα</i>			66		506	14	16	59	345	14		4	16	60	15	84	1	17	47	434	45	235	8	71	43	22	99	2221
<i>2008 εκδοθέντα</i>			494	52	2149	46	119	623	1184	40		16	140	348	40	975	2		461	4829		2000	39	342	107	190		14196
<i>2008 εκτελεσθέντα</i>			141	26	624	22	10	93	400	13		3	22	68	22	205	1		28	617		448	11	81	44	40		2919
<i>2009 εκτελεσθέντα</i>	508		439	96	2433	46	116	489	1240	33		17	171	354	46	1038	7	530	292	4844	104	1900	27	485	129	263	220	15827
<i>2009 εκτελεσθέντα</i>	73		67	51	777	21	19	99	420	16		3	40	84	26	149	2	0	37	1367	63	877	6	79	47	28	80	4431